

[Socialministeren]

forvaltningerne skal formulere en plan for folk, som altså maksimalt må være på disse 5 år.

Jeg tror, jeg har fået svaret hr. Kofod-Svendsen om de selvstændiges protester. De er altså taget til følge. Der sker dem intet ondt. De gældende regler fortsætter. Til spørgsmålet om, hvorvidt dette, at man efter 1 år ikke mere skal have sygedagpenge, men kan gå over på enten pension, kontanthjælp eller revalideringsydelse, er diskriminerende mod ægteskabet: Ja, for så vidt vi taler om at gå over på kontanthjælp ved vi, at der er forskel på folk, om de skal vurderes som en del af et par, der er gift, eller de er samboende eller enlige. Det er klart, at der er en forskel, som vi ikke har været i stand til af økonomiske grunde at afskaffe, al den stund at vi jo har § 6 i bistandsloven, der siger, at man har forsørgelsespligt for sig og sine, altså også mellem ægtefæller, og det kan man ikke sige, hvis man blot er samboende. Her bliver kontanthjælpen alene reduceret i forhold til den fordel, man har af at bo i samme bolig. Men jeg vil da nok sige, når vi ser på, hvad der sker efter 2 år i dag, altså hvor man går fra sygedagpenge over på § 42, at § 42 i bistandsloven jo også er en form for kontanthjælp, som er afhængig af ægteskabet. Man må sige, at det at gå over på en fast revalideringsydelse, en bruttoydelse, som er indtægtsuafhængig, forstået på den måde, at den ikke er afhængig af ægtefællens indtægt, klart er et fremskridt for ægteskabet, hvis det endelig er det, man spørger om.

Jeg skal tilsige udvalget hurtige svar, og jeg beder også om, at man hurtigt stiller nogle af de mange spørgsmål, der også er rejst her i dag, sådan at vi forhåbentlig kunne give dette forslag en let og hurtig gang gennem udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til Socialudvalget.

Hvis ingen går indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Inden vi går til næste sag på dagsordenen, skal jeg udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 14.50.

Mødet udsat kl. 14.43

Mødet genoptaget kl. 14.50

Man gik til dagsordenens punkt 11, som var:

11) Første behandling af lovforslag nr. L 22:

Forslag til lov om ændring af lov om musik.
Af kulturministeren (Ole Vig Jensen).
(Fremsat 5/10 89).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Søren Hansen (S):**

Hvis man tror, at nye lovforslag fra kulturministeren bliver fremsat for at gavne kulturlivet, hvis man har den fornemmelse, at formålet er at styrke dansk kulturliv og dets formidling, eller hvis man tror, at forslagene fremsættes for at placere vores kultur stærkere i forhold til alt det, der kommer til os udefra, er jeg bange for at måtte sige, at man så må tro om igen.

Lad mig nævne et par eksempler: Ændringer på biblioteksområdet med brugerbetaling på musikområdet er ét, det oprindelige museumslovforslag et andet med nedskæringer, teaterlovforslaget, som ikke blev gennemført, gudskelov, i sidste samling, er et tredje eksempel. De viser, at sigtet ikke er at styrke dansk kunst og dansk kultur. Formålet er alt for ofte at skære ned for at spare penge.

Selv om der i dette lovforslag står, at det ikke har økonomiske konsekvenser for staten, er jeg nogenlunde sikker på, at sigtet her ikke adskiller sig fra sigtet på de øvrige områder, jeg har tilladt mig at nævne.

På musikområdet var der ellers efter min mening god brug for nogle ændringer for at styrke vores musikliv. Lad mig nævne et par områder. Musikskolerne er et område, hvor der er brug for en lov eller i hvert fald for nogle paragraffer, der kan sikre dette område.